

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο γεια σου,

Πολλές οι εκδηλώσεις στην παροικία και δεν είναι χοροί της... Ανω Κρύας Βρύσης, όπως τα λες εσύ, είναι εκδηλώσεις με κάποιο πολιτιστικό περιεχόμενο. Αρχισε την Κυριακή το Φεστιβάλ της Κοινότητας που, δεν έχω το πρόγραμμα αλλά άκουσα πως έχει πολλές και καλές εκδηλώσεις. Έχουμε και περίοδο Αποκριών, να μην ξεχνάμε και τις παραδόσεις, τουλάχιστον αναμνηστικά! Είχαμε και μια ωραία πνευματική εκδήλωση στην ΑΧΕΠΑ με την επέτειο του θανάτου του Παλαμά και την παρουσίαση του βιβλίου του καθηγητή, Χρήστου Φίφη, από τη Μελβούρνη, με καλό και μεγάλο ακροατήριο. Ήταν μια όμορφη συγκέντρωση από αυτές που έπρεπε να έχουμε πιο πολλές σαν ελληνική κοινωνία της Διασποράς.

Μια πολύ ωραία ομιλία από τον καθηγητή, Βασίλη Αδραχτά, για τον μεγάλο μας εθνικό ποιητή τον Κωστή Παλαμά που πέθανε στην κατοχή και στην κηδεία του - μες στην πείνα και στο κρύο - παραβρέθηκε όλος ο πνευματικός κόσμος και έψαλαν τον εθνικό ύμνο μπροστα στα μάτια των Γερμανών κατακτητών. Εθνικός και εθνογόνος, όπως εξήγησε ο Δρ Αδραχτάς, γιατί έδεσε, ζωντάνεψε, τραγούδησε τα έθνος, σε δύσκολους καιρούς, σε εποχές ανάπλασης και αξιολόγησης της υπόστασης του Έθνους.

Την παρουσίαση του βιβλίου του Δρ Φίφη έκανε ο Καθηγητής, Αντώνης Δρακόπουλος, που δεν μπόρεσε να μην πει και λίγα λόγια και την επέτειο της θανάτου του Παλαμά. Έκανε και την ανάλυση του βιβλίου, μια ενδιαφέρουσα συλλογή από διηγήματα, παρμένα από τη ζωή - Κομμάτια Ζωής - ο τίτλος και μετά μίλησε ο καθηγητής Χρήστος Φίφης. Ήταν μια ενδιαφέρουσα και γεμάτη πνευματική ψυχαγωγία εκδήλωση που, όπως είπα, αξίζει και πρέπει να έχουμε πολλές τέτοιες. Αυτές οι εκδηλώσεις μας αξιολογούν και μας τιμούν. Και μια που μιλάμε για βιβλία είναι και πρόσφατο του Αντώνη Δρακόπουλου για το έργο του Καβάφη. Μεγάλος κι ο Καβάφης και μερικά από τα ποιήματα είναι τόσο θαυμάσια που γίνονται θαυμαστά, αλλά έχουν τόσο πολλοί ασχοληθεί με το έργο του που λέω, μ' αφήστε με, ρε παιδιά να τα χαρώ, την Ιθάκη του, τις Θερμοπύλες, την Πόλη του και τόσα άλλα.

Όμως, Γιώργο μου, πήρα να διαβάσω λίγο να δώ τι έχει να πει και ο Αντώνης και με καθήλωσε στην καρέκλα. Τόσο βαθιά και κατανοητά αναλύει το έργο και τη σκέψη του Αλέξανδρινου

ποιητή που βρήκα στοιχεία που τον αγάπησα περισσότερο. "...τους λαιστριγούς και τους Κύκλωπες, το θυμωμένο Πωσειδώνα δεν θα συνατηήσεις αν δεν τους κουβανεις μες στην ψυχή σου, αν η ψυχή σου δεν τους στήνει εμπρός σου...". Πόση σοφία, πόση αλήθεια μέσα σε τόσο λίγα λόγια! Και το άλλο, "Τιμή σ' εκείνους όπου στην ζωή των ώρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες... δίκαιοι κ' ίσοι σ' όλες των τες πράξεις... πάντοτε την αλήθεια μιλούντες, πλην χωρίς μίσος για τους ψευδομένους".

Έλα, ρε Γιώργο, μη γκρινιάζεις πως το έριξα στην ποίηση και στη φιλοσοφία. Αξίζει κι αυτά να αναμασάμε κάπου κάπου. Έλα ν' αλλάξω κουβέντα, άντε στα παροικιακά. Εγραψες χτες ότι η ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΑ επεκτείνεται και θα απλωθεί ακόμα περισσότερο, πάει για χίλια κρεβάτια! Σώπα, δεν θα πεθάνουμε στην ψάθα. Το ξέρεις το λεγόμενο; Κάνει ο Θεός ορφανά, αλλά δεν τα αφήνει. Έλα τώρα μη μελαγχολείς!!! Εμείς είπαμε θα πεθάνουμε όρθιοι σαν τα δέντρα. Έλα θα σου γράψω και ένα ποίημα του Λάμπρου Πορφύρα, με πολύ ανθρωπά, πολλή γαλήνη.

*Πιες στην παλια ταβέρνα το κρασί σου
σε μι' άκρη όπου άρχισαν
ξανά τα πρωτοβρόχια.*

*Πιες με ναύτες και σκυφτούς ψαράδες
αντικρύ σου,
μ' ανθρώπους που βασάνισε
κι η θάλασσα κι η φτώχεια.*

*Πιες το η καρδιά σου ανάλαφρη να γίνει,
που αν έρθει η μοίρα σου
η κακιά να της χαμογελάσεις.*

*Καημοί καινούριοι αν έρθουνε μαζί σου
ας πούν κι εκείνοι
κι αν έρθει ο χάρος ήρεμα
κι αυτόν να τον κεράσεις.*

Λάμπρος Πορφύρας

Και κοίτα σε ποια εκδήλωση του φεστιβάλ θα πάμε να ξεδώσουμε. καλή σου ώρα.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη,

Βλέπω πως σήμερα φόρεσες τη στολή... δημοσιογράφου και πολύ χάρηκα το ρεπορτάζ σου για πολιτιστικές εκδηλώσεις. Το Φεστιβάλ έχει πραγματικά ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις και οπωσδήποτε πρέπει να βρεις ένα πρόγραμμα, ή να παρακολουθείς τις εκδόσεις του «Κόσμου» που ενημερώνει τους αναγνώστες του. Το περασμένο Σαββατοκύριακο ομολογουμένως έλαμψε η Ελλάδα στο ειδυλλιακό και πολυεθνικό, Darling Harbour, όπου χιλιάδες ξένοι επισκέπτες ξαφνιάζονται κάθε χρόνο όταν έρχονται ίσως και για πρώτη φορά με τον ελληνικό πολιτισμό.

Ασφαλώς, οι Απόκριες είναι καταγραμμένες βαθιά στην ελληνική ιστορία, έστω με άλλο όνομα επειδή οι μεταμφιέσεις άρεσαν στους προγόνους μας γιατί είναι μια ευκαιρία ν' αλλάξεις έστω για λίγο την προσωπικότητά του και ν' απολαύσεις την «απελευθέρωση» από τα δεσμά του χαρακτήρα σου. Μη μου πεις, λοιπόν, ότι θα πας κι' εσύ μεταμφιεσμένος στο παραδοσιακό Πατρινό Καρναβάλι;

Όσον αφορά στο Δρ Βασίλη Αδραχτά δεν με εξέπληξε καθόλου που εντυπωσίασε με την ομιλία του για τον Παλαμά, γιατί τον θεωρώ έναν από τους κορυφαίους ακαδημαϊκούς μας με μεγάλο φάσμα παιδείας που σαν ευσυνείδητος δάσκαλος προσπαθεί να την μεταδώσει στους «μαθητές» του. Είχα την καλή τύχη να συνεργαστώ μαζί του στο 2ΜΜ σε μια καθημερινή εκπομπή επικαιρότητας, όπου έφερε μια στρατιά ακροατών που δίψαγαν ν' ακούσουν τις απόψεις του.

Όμως, σπουδαίος ακαδημαϊκός μας ασφαλώς είναι και ο σεμνός, Δρ Αντώνης Δρακόπουλος, που διακριτικά παράγει ένα μεγάλο έργο σαν ακαδημαϊκός και σαν συγγραφέας. Ο Αντώνης Δρακόπουλος, βέβαια, έχει μελετήσει

πολύ και πολλά χρόνια τον μεγάλο Καβάφη (που ζούσε σε γειτονικό μας σπίτι στην Αλεξάνδρεια), αλλά έχω διαβάσει πως η μεγάλη αξία του Καβάφη σαν ποιητής άργησε να εκτιμηθεί και αν δεν κάνω λάθος πρώτοι οι Αγγλοι τον... ανακάλυψαν, αλλά ίσως η πληροφορία μου να είναι λανθασμένη και θα με διορθώσουν οι αναγνώστες μας.

Τον καθηγητή Χρήστο Φίφη γνωρίζω μόνο από τη φήμη του και δυστυχώς δεν μπόρεσα να παρευρεθώ στην παρουσίαση του βιβλίου του γιατί γιορτάζαμε τα γενέθλια μιας εγγονής μου, όμως δεν αμφιβάλω πως και το τελευταίο βιβλίο του είναι αντάξιο της φήμης του.

Και τώρα δυο λόγια για το Ίδρυμα Βασιλείας, που την εξέλιξή της παρακολουθώ από τη δεκαετία τού '60, επειδή τον τότε γενικό διευθυντή της αιδ. πατέρα Ιωάννη Καπέτα γνώριζα στο Αντελάιντ πριν καν γίνει ιερέας, όταν και οι δύο μας είμασταν λίγο μεγαλύτεροι από... έφηβοι. Ο π. Ιωάννης έχει αποσυρθεί, βέβαια, μετά από πολύχρονη και ευδόκιμη υπηρεσία στην Βασιλειάδα, αλλά σε διαβεβαιώ πως αυτός ο σπουδαίος φορέας φροντίδας των ηλικιωμένων μας βρίσκεται σε καλά χέρια με γενικό διευθυντή τον αιδ. πατέρα Νικόλαο Σταυρόπουλο, έναν ικανότατο άνθρωπο με όραμα και πρόγραμμα για την ανάπτυξη της Βασιλειάδας, που τις λεπτομέρειες θα διαβάσεις μεθούριο Παρασκευή στον «Κόσμο».

Φίλε Γρηγόρη, εμείς οι δύο όχι μόνο θα πεθάνουμε όρθιοι, αλλά και κατά πάσα πιθανότητα τραγουδώντας την καλή μας τύχη να ζήσουμε χρόνια πολλά, δημιουργικά, αφήνοντας πίσω μας τα αποτελέσματα τού αγώνα τού καλού που δώσαμε για να δικαιολογήσουμε την παρουσία μας στον φιλόξενο πράσινο πλανήτη.

Σήμερα, Γρηγόρη, επιτρέψέ μου να κάνω μια εξαίρεση -και το εννοώ- για να δημοσιεύσω ένα ποίημα της Ελένης Ρέτον:

ΝΑ ΑΝΘΙΖΕΙ

Ας σπαταλούμε την ζωή
στον συνάνθρωπο μας
και στα ανθρώπινα.

Ας δίνουμε παρηγοριά
σε πονεμένους και παιδιά,
σε γέροντες τη συντροφιά.

Να ανθίζει το χαμόγελο
στα πικραμένα χείλη
και στην ψυχή γαλήνη.

Ελένη Ρέτον

Σύδνεϊ, 2 Δεκέμβρη 1995